

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/132/2025
Identifikačné číslo spisu: 5623216030
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5623216030.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Pozemkového spoločenstva bývalých urbarialistov obce Liptovská Kokava, Liptovská Kokava 376, IČO: 30233291, proti žalovanej I., narodenej M., zastúpenej advokátskou kanceláriou ALMOND LEGAL s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, o zaplatenie 60 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/93/2023, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2025 sp. zn. 7Co/50/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 30. januára 2024 sp. zn. 4C/93/2023 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 60 eur, spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 01. januára 2023 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Skutkový stav právne posúdil podľa ustanovenia § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 451 ods. 1 a ods. 2 a § 517 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“). Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť žalovanej užívaním časti spoločného pozemku zastavaného rekreačnou chatou žalovanej nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu, a to vo výške obvyklého nájomného 1 euro/m² zastavanej plochy. Medzi stranami sporu bol sporný právny titul uplatneného nároku, či ide bezdôvodné obohatenie alebo o náhradu škody.

1.1. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v obci N. v katastri vedenom pre katastrálne územie N. zapísanej na liste vlastníctva č. M., pod poradovým číslom M. v podiele 1620/11403264-in, a že spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti je aj žalobca, ktorý je súčasne aj pozemkovým spoločenstvom s právnou subjektivitou

založeným podľa zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 97/2013 Z. z.“), ktorému vlastníci nehnuteľnosti zverili túto nehnuteľnosť na spoločné obhospodarovanie a užívanie. Užívanie veci nad mieru spoluvlastníckeho podielu bez poskytnutia primeranej náhrady je podľa súdu neprípustným obmedzením vlastníckeho práva, za ktoré patrí ostatným podielovým spoluvlastníkom náhrada. Pretože táto nie je stanovená právnym predpisom, súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní riadil právnou úpravou povahou najbližšou, ktorou je ustanovenie § 451 a nasl. OZ; majetkovým vyjadrením nadužívania ako prospechu je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, aj s prihliadnutím na druh právneho vzťahu, ktorým sa spravidla právo užívania veci vzhľadom na jeho rozsah a spôsob zakladá.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie aj „nižšie súdy“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 12. februára 2025 sp. zn. 7Co/50/2024 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou rozsudku súdu prvej inštancie a v celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa v ňom súd vysporiadal so všetkými námietkami žalovanej (§ 387 ods. 2 CSP). Z podaní žalovanej mal odvolací súd za zrejmé, že namieta len právny dôvod, na podklade ktorého je ochotná žalobcovi platiť za výhradné užívanie pozemku pod rekreačnou chatou, ktorej je vlastníčkou. Za východiskové považoval, že časť spoločnej nehnuteľnosti, na ktorej je rekreačná chata vo výlučnom vlastníctve žalovanej postavená, užíva výlučne žalovaná a ostatní podieloví spoluvlastníci, ktorí majú rovnaký dôvod na užívanie aj tejto časti spoločnej nehnuteľnosti, sú z užívania takto zastavanej plochy fakticky vylúčení. Užívanie nad rámec spoluvlastníckeho podielu nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vykladať len v striktno matematickej rovine logicky tak, že sa jedná o užívanie spoločnej veci vo väčšom rozsahu ako je spoluvlastnícky podiel, ale v okolnostiach konkrétnej veci treba „užívaním nad rámec spoluvlastníckeho podielu“ rozumieť aj taký stav, keď spoluvlastník užíva konkrétne určenú časť spoločnej veci výlučne sám takým spôsobom, ktorý prakticky ani neumožňuje užívať túto konkrétnu časť spoločnej veci inému jej spoluvlastníkovi. Nakoľko zákon č. 97/2013 Z. z. situáciu, keď člen pozemkového spoločenstva užíva spoločnú nehnuteľnosť nad rámec spoluvlastníckeho podielu, osobitne neupravuje, bolo treba na danú vec aplikovať režim Občianskeho zákonníka a nebolo možné nárok žalobcu subsumovať pod úpravu o náhrade škody, nakoľko konštrukcia zodpovednostného vzťahu je postavená na odlišných predpokladoch než je tomu v prípade bezdôvodného obohatenia. V prejednávanej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, a preto nárok žalobcu nebolo možné kvalifikovať ako ušlý zisk. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Vada zmätočnosti má spočívať v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých skutočností odvolací súd vyhodnotil, že žalovaná tzv. „nadužíva“ svoj spoluvlastnícky podiel. Nevyplyva z neho, na základe akej skutočnosti odvolací súd na vec aplikoval (prostredníctvom analógie legis) ustanovenia OZ o bezdôvodnom obohatení v situácii, keď je chata žalovanej postavená na pozemku, ktorý žalovaná (spolu) vlastní, t. j. nepochybne nejde o užívanie veci bez právneho dôvodu, ale užívanie veci jej spoluvlastníkom. Nedostatočným odôvodnením údajného nadužívania spoluvlastníckeho podielu a jej bezdôvodným obohatením v odôvodnení napadnutého rozsudku došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces. V rozsudku chýba riadne a presvedčivé odôvodnenie, na základe akých skutočností považuje odvolací súd výlučné užívanie časti lesného pozemku žalovanej za užívanie nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu. Žiadala rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku tejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia CSP je nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktorý zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

10. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9. a 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, alebo rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní, (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a iné.).

11. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. V súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením jeho § 393 ods. 2 musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne

závery. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v opravnom konaní. Právne závery súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzí po skutkovej stránke predmet konania a následne podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako interpretoval aplikované ustanovenia, a prečo pod ne podriadil zistený skutkový stav. V rozhodnutí súdu musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu vo všetkých pre posúdenie veci významných otázkach. Porušením práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu, (okrem upretia práva dozvedieť sa o dôvodoch rozhodnutia práve zvoleným spôsobom), odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch.

12. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP dáva odvolaciemu súdu možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia, ak výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia je vecne správny a ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takomto prípade postačí, ak odvolací súd v rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu musí byť preto posudzované v kontexte s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým vytvára organickú jednotu. Iba výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, resp. zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

13. Žalovaná v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietala, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje takmer žiadne vysvetlenie myšlienkového postupu odvolacieho súdu pri posudzovaní údajného užívania spoločnej nehnuteľnosti. Z odôvodnenia nie je zrejme najmä to, na základe akých skutočností súd vyvodil, že z nehnuteľnosti užíva viac ako jej podľa spoluvlastníckeho podielu patrí. K tejto námietke dovolací súd poukazuje na vysvetlenie súdu v bodoch 8., 9., a 10. odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom podrobne vysvetlil svoje právne úvahy. V odôvodnení uviedol, že žalovaná postavením rekreačnej chaty na pozemku v podielovom spoluvlastníctve fakticky znemožnila ostatným spoluvlastníkom užívať zastavaný pozemok, čo považoval za užívanie spoločnej veci nad rámec spoluvlastníckeho podielu. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie, na ktoré odkázal (bod 5. a 17.).

14. Dovolací súd vzhľadom na poukaz odvolacieho súdu na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie zobral do úvahy aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že súdy v dostatočnej miere odôvodnili svoj záver, že žalovaná užíva predmetný pozemok vo väčšom rozsahu ako je jej spoluvlastnícky podiel. V bodoch 20. až 26. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku osobitne k právnemu posúdeniu užívania spoločnej veci nad mieru spoluvlastníckeho pomeru súd poukázal na nejednotné názory v súdnej praxi na túto otázku a zdôraznil, že vzhľadom na to, že ani zákon č. 97/2013 Z. z. a ani Občiansky zákonník neupravujú náhradu za toto nadužívanie a výlučným užívaním spoločného pozemku sa zasahuje neoprávnene do vlastníckeho práva ostatných spoluvlastníkov a ostatným spoluvlastníkom treba poskytnúť náhradu. Dôvodil tým, že spoluvlastník sám nemôže určiť, že spoločnú vec bude užívať sám, a to ani v prípade ak by ju užíval v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho spoluvlastníckemu pomeru. Uviedol, že za právnu úpravu najbližšiu takéhoto právneho stavu je možné považovať úpravu o bezdôvodnom obohatení. Osobitne v bode 23. odôvodnenia rozsudku náležite objasnil hospodárenie pozemkového spoločenstva, v ktorom sa žalovaná podieľa na zisku spoločenstva z celej spoločnej nehnuteľnosti, ale z výlučného užívania pozemku, z ktorého vlastní len podiel spoločenstvo, ktoré je spoluvlastníkom pozemku neposkytuje náhradu. Takýmto legitímnym spôsobom

interpretoval, že dôvodom bezdôvodného obohatenia žalovanej nie je samotné užívanie časti pozemku pod chatou, ale to, že ostatní spoluvlastníci sú tým, že na časti spoločného pozemku je postavená chata žalovanej, vylúčení z možnosti túto časť užívať a za takéto obmedzenie ich vlastníckeho práva im má byť poskytnutá náhrada.

15. Žalovaná ďalej odvolaciemu súdu vyčítala, že z jeho odôvodnenia nevyplýva, na základe čoho dospel k aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení per analogiam na výlučné užívanie časti lesného pozemku žalovanej nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu. K tomu dovolací súdu uvádza, že pri analógii zákona (analógia legis) ide o prenesenie zákonného hodnotiaceho meradla na zákonom (alebo iným právnym predpisom) neupravenú právnu otázku na základe podobnosti. Posúdenie, resp. výklad, či v danom prípade ide o takú otázku, ktorá môže byť predmetom analógie zákona, ako aj prípadné použitie analógie zákona (podobného právneho predpisu na podobný vecný stav), a rozhodnutie na základe jej použitia patrí zásadne do právomoci všeobecného súdu (m. m. II. ÚS 122/03). V danej veci odvolací súd v odôvodnení rozsudku (body 12. až 14.) uviedol, na základe ktorých skutočností subsumoval zistený skutkový stav pod ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení za aplikácie analógie legis. Nadviazal tým (bod 15. odôvodnenia) na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (body 22. a 24.) a v bode 25. vysvetlil, prečo uplatnený nárok nie je náhradou škody. Zohľadnil skutočnosť, že žalovaná po vypovedaní dlhodobej nájmovej zmluvy prenajímateľom za svoj príspech získaný výlučným užívaním časti spoločného pozemku neposkytuje ostatným spoluvlastníkom protiplnenie, pričom ich z užívania danej časti pozemku úplne vylučuje.

16. So zreteľom na uvedené možno konštatovať, že nižšie súdy pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenuli vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, a je zrejmé, ako a z akých dôvodov meritórne vo veci samej rozhodli. Odvolací súd sa v rámci preskúmania vysporiadal s podstatnými skutkovými a právnymi otázkami, ktoré boli v konaní nastolené, ako aj s konkrétnymi odvolacími námietkami. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu extrémne vybočovalo z medzí stanovených v § 393 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením jeho § 220 ods. 2.

17. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napádaného rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Bez významu pritom je aj námietka, že odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dovolateľke znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď na doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Za podstatný je treba považovať argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.).

18. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že sa žalovaná s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnila a to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že žalovaná so skutkovými a právnymi závermi súdov vyjadrenými v odôvodneniach rozhodnutí nesúhlasí a nestotožnila sa s nimi, nemôže odôvodniť prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním

navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19. Dovolací súd tiež poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy vo veci dospeli, nie je právne relevantný, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (R 24/2017). Najvyšší súd vo svojej judikatúre dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci súdom (R 54/2012, 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010, 8ECdo/70/2014). Skutočnosť, že žalovaná má odlišný právny názor než odvolací súd, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ňou tvrdenu vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

20. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalovanej podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.